

[Thomas Pedersen.]

I Særdeleshed det første af de nævnte Tilfælde aabner Mulighed for en for stærk Fremgangsmaade fra Ejeren Side. Der siges nemlig deri, at saafremt Huslejen ikke er betalt inden 3 Søgnedage efter dens Forfald, kan Ejeren ophæve Lejemaalet. Men Forholdet er jo det, hvad jeg gerne særlig vil gøre Indenrigsministeren opmærksom paa, at her i København stiller Husejeren i adskillige Tilfælde Krav om, at der, i det Øjeblik Lejemaalet indgaaes, betales en Slags Depositum, bestaaende i 3—6 Maaneders Husleje, og dette Depositum skal blive staaende, saa længe Lejemaalet vedvarer. Det betyder ikke, at man ikke skal betale Husleje de første 3 eller 6 Maaneder; man skal betale sin Husleje Maaned for Maaned, saaledes at der til Stadighed henstaar fra 2—5 Maaneders Husleje. Naar det er Tilfældet, synes jeg, det er ret meningsløst, at en Husejer skal have Lov til straks at hæve Lejemaalet, fordi en Lejer ikke er helt punktlig med den Husleje, han skulde betale — han er dog i Forskud i meget høj Grad. Jeg kan ikke se andet, end at der her er en Mangel ved Lovforslaget.

§ 17 i Lovforslaget aabner endvidere Lejeren en Mulighed for at flytte uden Opsigelsesfrist. Dette kunde synes at modsvare de Rettigheder, Husejeren har, men denne Bestemmelse er dog af formel Karakter. Det hedder i § 17, at hvis det er forbundet med Sundhedsfare at blive boende i Lejligheden, og Husejeren ikke øjeblikkelig afhjælper Manglerne, kan Lejeren flytte uden Opsigelse. Ja, saaledes er det rent formelt, men reelt er det saaledes, at det som Regel drejer sig om Lejekaserner i København og enkelte andre Steder, hvor det i Forvejen altid er sundhedsfarligt at bo, og det ligger ikke inden for paa-gældende Menneskers Mulighed at kunne flytte fra disse Lejligheder. De kan nemlig ikke betale de højere Huslejer, der forlanges i andre, mindre sundhedsfarlige Lejligheder, og derfor er de i mangfoldige Tilfælde nødt til at finde sig i den Sundhedsfare, der er forbundet med at blive boende. Derfor vil denne Bestemmelse kun være af rent formel Karakter; den yder i alle Tilfælde ikke den Beskyttelse, som den gerne skulde yde.

En lang Række af Lovforslagets Paragraffer er ikke ufravigelige, det vil sige, at de nærmest er en Slags Ønskeparagraffer, idet de er Udtryk for, hvorledes Ministeren mener, at Lejekontrakter burde være affattet. Men efter Lovens Ordlyd er det jo ikke Ministerens gode Ønsker, der

er afgørende, idet det er Grundejerforeningerne, der bestemmer, om disse Ønsker skal blive til Virkelighed. Og efter de Erfaringer, man hidtil har gjort, nærer jeg ikke særlig store Forventninger til Grundejerne. De er jo et Folkefærd, der altid føler sig forurettet af alle mulige Mennesker, et Folkefærd, der, som det hidtil har vist sig, nok skal vide at skrive Kontrakterne, saaledes at de bliver til Fordel for dem selv, idet de tager alle de Forbehold, det overhovedet er muligt at tage paa Lejernes Bekostning.

Derfor tror jeg, det i ikke ringe Grad er forkert, at man har sat saa mange Ønskeparagraffer i Lovforslaget; man skulde have gjort en Del flere af dem til ufravigelige Paragraffer. Det gælder i Særdeleshed en Paragraf som § 23, der omhandler Vedligeholdelse af Tapet, Maling o. s. v., og som bestemmer, at den skal betales af Ejeren. Det reelle vil i de fleste Tilfælde nok være, at det bliver Lejeren, der kommer til at betale — saa kan Indenrigsministeren udtrykke alle de gode Ønsker i Loven; han vil, det bliver dog ikke afgørende.

Lovforslagene som Helhed kan efter de Udtalelser, der er fremkommet baade her og andetsteds, ikke siges at tilfredsstille Grundejerne. De tilfredsstiller heller ikke Lejerne, der havde forventet at finde en virkelig Beskyttelse. Men vi mener dog, at der er Fremskridt i Forhold til de nugældende Tilstande, og vi vil derfor gerne bidrage vort til, at disse Lovforslag bliver til Lov.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard):

Jeg takker for den Tilslutning, der er givet Lovforslagene af Ordførerne for Socialdemokratiet og Det radikale Venstre. Jeg takker ogsaa for den Tilslutning, der er givet fra anden Side, nu sidst af det ærede Medlem Hr. Thomas Pedersen, og for de velvillige Udtalelser, der blev fremsat af Ordføreren for Det frie Folkeparti, som, skønt han er Repræsentant for et udpræget Agrarparti, dog har kunnet sætte sig i andres Sted ud fra almindelige Rimelighedshensyn; det synes jeg, det ærede Medlem Hr. Hartels Udtalelser gav Udtryk for. Jeg skal knytte nogle enkelte Bemærkninger navnlig til de Udtalelser, der blev fremsat af Venstres og Det konservative Folkepartis Ordførere.

Det ærede Medlem Hr. Elgaard udtrykte sin Beklagelse af, at der ikke var opnaaet Enighed mellem Grundejerforeningerne og Lejerforeningernes Repræsentanter i Kommissionen, og jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at det havde